

Minister Finansów i Gospodarki

Warszawa, 31 października 2025 roku

Sprawa: Postulat zwolnienia z podatku dochodowego od osób fizycznych
pracowników branży zbrojeniowej
Znak sprawy: DD3.8223.122.2025
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55 e-mail:
kancelaria@mf.gov.pl

Szanowny Panie,

każde działanie, które dotyczy zwiększenia bezpieczeństwa obywateli w kontekście zbrojnej napaści Rosji na Ukrainę, jest dokładnie analizowane przez resort finansów.

Działanie to koncentruje się w szczególności na potencjalnych skutkach społeczno-gospodarczych proponowanych rozwiązań, obszarze oddziaływania, zgodności z zasadami i wartościami Konstytucji RP, a także możliwością osiągnięcia pożądanego celu za pomocą innych, tj. pozalegisłacyjnych środków.

Tego rodzaju ocenie poddany został również postulat dotyczący podjęcia „działań w sprawie zwolnienia z podatku dochodowego od osób fizycznych pracowników przedsiębiorstw Polskiej Grupy Zbrojeniowej i realizujących zadania na rzecz obronności państwa”.

Na gruncie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) stanowi on petycję, stąd został rozpatrzony zgodnie z przepisami tego aktu. Mając powyższe na uwadze proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

Polska przeznaczająca na swoje bezpieczeństwo prawie 5% PKB, a dokładnie 4,7%. W budżecie na 2025 r. zabezpieczono na obronę narodową, w tym na wzrost uposażeń żołnierzy zawodowych i waloryzację emerytur i rent wojskowych, kwotę 124,3 mld zł. W porównaniu do 2024 roku to wzrost o 6,2 mld zł. Łącznie

tel.: +48 22 694 55 55
fax: +48 22 694 36 84
gov.pl/finanse e-mail:
kancelaria@mf.gov.pl

ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

1/4

z wydatkami Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych wydatki na obronę narodową w 2025 roku sięgają 186,6 mld zł.

Wydatki na obronę narodową zostały również zabezpieczone na przyszły rok. Potwierdza to projekt ustawy budżetowej na rok 2026, który jest już rozpatrywany przez Sejm RP (druk sejmowy nr 1749). Zgodnie z tym dokumentem kontynuowane

będą rekordowo wysokie wydatki na obronność. W 2026 r. wyniosą one 200,1 mld zł. W porównaniu do bieżącego roku wzrosną zatem o 13,5 mld zł, tj. do 4,81% PKB.

To najwyższy poziom wydatków na obronę narodową w historii i jednocześnie duże wyzwanie dla finansów publicznych.

Wyzwanie tym większe, że w 2024 r. wobec Polski oraz sześciu innych państw Unii Europejskiej została uruchomiona procedura nadmiernego deficytu (EDP). W ramach tej procedury polski rząd zobowiązał się do obniżenia w ciągu czterech lat deficytu budżetowego do poziomu 3 proc. PKB, odpowiednio do utrzymania długu publicznego na referencyjnym poziomie nieprzekraczającym 60% PKP. Bez stabilnych finansów publicznych Polski oraz pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej trudno jest zagwarantować bezpieczeństwo regionu. Z tych też względów bardzo ostrożnie należy podchodzić do wszelkiego rodzaju działań, które zwiększają deficyt, np. poprzez ograniczenie dochodów publicznych lub wzrost wydatków publicznych.

Bezspornie, zwolnienie „z podatku dochodowego od osób fizycznych pracowników przedsiębiorstw Polskiej Grupy Zbrojeniowej i realizujących zadania na rzecz obronności państwa”, nie jest neutralne dla sektora finansów publicznych. Skutkuje bowiem obniżeniem dochodów publicznych z tytułu podatku PIT, co nie sprzyja szybkiemu wyjściu Polski z procedury nadmiernego deficytu. Natomiast bez ustabilizowania finansów publicznych nie jest możliwe zagwarantowanie Polkom i Polakom bezpieczeństwa militarnego i socjalnego. Podstawę zorganizowania obrony i ochrony przed wszelkimi zagrożeniami militarnymi i niemilitarnymi stanowią bowiem wydatki publiczne. Źródłem ich finansowania są przede wszystkim dochody podatkowe, w tym wpływy z podatku PIT.

Przy czym, w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 1 października 2024 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1572) zmienił się sposób ustalania wysokości udziału w podatku PIT jednostek samorządu terytorialnego. Obecnie dochody jednostek samorządu terytorialnego z podatku PIT są ustalane w odniesieniu do dochodów podatników, a nie wpływów z podatków, jak miało to miejsce w poprzednim stanie prawnym.

Po zmianie zasad finansowania dochodów jednostek samorządu terytorialnego udziały samorządu terytorialnego we wpływach z PIT wynoszą około 85%, a budżetu państwa zaledwie 15% (poprzednio było to około 50/50).

Zatem realizacja postulatu polegającego na zwolnieniu „z podatku dochodowego od osób fizycznych pracowników przedsiębiorstw Polskiej Grupy Zbrojeniowej i realizujących zadania na rzecz obronności państwa” zwiększy dysproporcje udziału we wpływach z podatku PIT pomiędzy samorządem terytorialnym i budżetem państwa.

Konsekwencją przyjęcia rozwiązania byłoby poszukiwanie źródeł finansowania dla wydatków budżetu państwa (w tym na obronność) albo znaczące ich ograniczenie.

Przechodząc do kwestii zgodności postulowanych rozwiązań z Konstytucją RP¹, należy zauważyć, że zgodnie z art. 84 ustawy zasadniczej każdy jest zobowiązany do ponoszenia ciężarów publicznych, w tym podatków określonych w ustawie. Przepis ten wyraża m.in. powszechny wymiar obowiązku podatkowego. Co prawda mogą od

¹ Ustawa z dnia 2 kwietnia 1997 r. – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.).

niego zaistnieć wyjątki, ale wyłącznie wtedy, gdy jest to usprawiedliwione celami społeczno-gospodarczymi oraz celami i wartościami wyrażonymi w Konstytucji.

„Chodzi w szczególności o zasadę sprawiedliwości wywodzoną z art. 2 Konstytucji RP, której treścią jest – z jednej strony – wspomniana już powszechność, wyrażająca się w obowiązku przyczyniania się do pokrywania wspólnych potrzeb w miarę możliwości przez wszystkich. Z drugiej natomiast strony przejawem sprawiedliwości jest równość, która oznacza właściwe rozłożenie ciężaru podatkowego, proporcjonalnie do zdolności płatniczej podatnika” (wyrok TK z 12 kwietnia 2011 r. sygn. akt SK 62/08).

Konstytucyjna zasada równości polega zatem na takim samym traktowaniu wszystkich podmiotów (adresatów norm prawnych) charakteryzujących się jednakową cechą wspólną, bez zróżnicowań dyskryminujących i faworyzujących.

Ocena propozycji zwolnienia „z podatku dochodowego od osób fizycznych pracowników przedsiębiorstw Polskiej Grupy Zbrojeniowej i realizujących zadania na rzecz obronności państwa” w perspektywie zasad i wartości konstytucyjnych prowadzi do wniosku, że realizacja tego postulatu byłaby sprzeczna z ustawą zasadniczą. Stanowiłaby wyłom w powszechnych zasadach opodatkowania dochodów z pracy.

Art. 2, 32 i 84 Konstytucji RP wymagają bowiem, aby wszystkie osoby osiągające dochód ze stosunku pracy (a więc wykazujące te same cechy istotne) były traktowane zgodnie z zasadą równości, tj. płaciły podatek.

„Nie jest demokratycznym państwem prawnym państwo, które nie realizuje idei sprawiedliwości, przynajmniej pojmowanej jako dążenie do zachowania równowagi w stosunkach społecznych i powstrzymywanie się od kreowania nieusprawiedliwionych, niepopartych obiektywnymi wymogami i kryteriami przywilejów dla wybranych grup obywateli” (wyrok TK z 12 kwietnia 2000 r., sygn. K 8/98).

Realizacja postulatu oznaczałaby natomiast przyznanie przywilejów wybranej grupie składającej się z pracowników przedsiębiorstw Polskiej Grupy Zbrojeniowej oraz osób „realizujących zadania na rzecz obronności państwa”. Poza zakresem zwolnienia od podatku znaleźliby się podatnicy, którzy również – choć pośrednio – przyczyniają się do utrzymania lub zwiększenia zdolności państwa w realizacji usług publicznych związanych z obronnością narodową. Na przykład zapewniają transport, czy dostawy energii dla przedsiębiorstw branży zbrojeniowej. Pojawiłaby się zatem nierówność pomiędzy podatnikami, co mogłoby stanowić podstawę do uznania tego rozwiązania za niegodnego z Konstytucją RP, zważywszy, że zgodnie z preambułą Konstytucji wszyscy jesteśmy równi w prawach i w powinnościach wobec dobra wspólnego – Polski. W konsekwencji tworzenie postulowanego przywileju polegającego na zwolnieniu „z podatku dochodowego od osób fizycznych pracowników przedsiębiorstw Polskiej Grupy Zbrojeniowej i realizujących zadania na rzecz obronności państwa” nie ma uzasadnionych podstaw.

Oceny tej nie zmienia fakt, że ustawodawca dysponuje znaczną swobodą w kształtowaniu prawa podatkowego. System ten może kształtować jednak wyłącznie w taki sposób, aby realizował on zasadę sprawiedliwości podatkowej (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 października 2015 r. sygn. akt K 21/14). Z tego względu wyklucza się podatki dotyczące całej społeczności o jednakowej wysokości. Ważne jest natomiast, aby osoby o tym samym poziomie zdolności podatkowej płaciły podatki takiej samej wielkości oraz aby wszyscy, nawet najbiedniejsi, mogli uczestniczyć w przyczynianiu się do dobra wspólnego, płacąc podatki.

Mając powyższe na uwadze uprzejmie informuję, że Państwa postulat nie znajduje uzasadnionych podstaw.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów i Gospodarki

Jarosław Szatański

Dyrektor

Departamentu Podatków Dochodowych